

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.161/2017/5/I.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Varga Andrea ügyvéd által képviselt **I.r.** és a **II.r. felperesnek** a Darida és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Daridáné dr. Mucsina Éva ügyvéd) által képviselt **I.r.**, a dr. Kovátsits László ügyvéd által képviselt **IV.r.**, a dr. Kriveczky György ügyvéd által képviselt **V.r.** és a dr. Kovátsits László ügyvéd) által képviselt **VI.r. alperes** ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2017. február 10. napján kelt 1.G.40.046/2015/82. számú ítélete ellen az V.r. alperes részéről 89. szám alatt benyújtott fellebbezés és a VI.r. alperes részéről 86. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit a per főtárgya tekintetében helybenhagyja,

a perköltségviselésre irányuló rendelkezéseket pedig az alábbiak szerint részben megváltoztatja:

Mellőzi a VI.r.alperest az I.r.felperes javára 4.080.000,- (Négymillió-nyolcvanezer) Ft elsőfokú perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést.

A VI.r.alperes javára az I.r.felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 422.500,- (Négyszázhuszonkettőezer-ötszáz) Ft-ra, míg a II.r.felperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét 4.127.057,- (Négymillió-egyszázhuszonhétézer-ötvenhét) Ft-ra felemeli.

Az I.r.felperes 324.000,- (Háromszázhuszonnégyezer) Ft, a II.r.felperes 233.700,- (Kettőszázharmincháromezer-hétszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket köteles megfizetni az államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására.

Az ezt meghaladóan feljegyzett 2.917.300,- (Kettőmillió-kilencszáztizenhétézer-háromszáz) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az V.r.alperes a II.r.felperesnek 3.800.000,- (Hárommillió-nyolcszázezer) Ft, az I.r.felperes a VI.r.alperesnek 106.000,- (Egyszázhatyzezer) Ft, a VI.r.alperes a II.r.felperesnek 55.000,- (Ötvenötezer) Ft másodfokú perköltséget köteles 15 napon belül megfizetni.

A felek maguk kötelesek viselni a fentieket meghaladóan felmerült első- és másodfokú perköltségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint az V.r. alperes jogelődje, II.rendű alperes neve, volt II.r. alperes 2006. április 28-án alapította a ... Egészségügyi Szolgáltató Kiemelten Közhasznú Társaság IV.r. alperest. A Kht. 2012. május 15-től felszámolás alatt áll. Az alapító okirat szerint a Kht. feladata ... és környéke területén az aktív kórházi fekvőbeteg ellátás, rehabilitációs ellátás és gondozás, valamint a járóbeteg szakorvosi ellátás és gondozás létesítése és működtetése. Az ellátandó feladat a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 8. §. (1) bekezdése alapján helyi önkormányzat biztosította közfeladatnak minősül. Az önkormányzat 2006 szeptemberében közbeszerzési eljárást írt ki a Kht. által ellátott egészségügyi feladat ellátására 30 év időtartamra.

A perben nem álló ... Kft. és a ... Kft. I.r. felperes 2006. október 16-án konzorciumi szerződést kötöttek, melyben rögzítették együttműködési szándékukat annak érdekében, hogy a ... Kft., valamint a konzorciumi szerződést megkötő felek által közösen létrehozni kívánt gazdasági társaság a ... Kht. által ellátott egészségügyi feladat 30 évi időtartamra szóló ellátása érdekében beruházási és vagyonhasználati, illetve ellátási szerződést kössön. 2006. novemberében a ... Kft. I.r. felperes és a ... Kft. létrehozták a a ...i ... Egészségügyi Szolgáltató Kft. II.r. felperest, és az önkormányzat által kiírt nyílt közbeszerzési eljárásra a konzorcium tagjai közös ajánlatot nyújtottak be.

A felperesek, illetve a volt II.r. alperes és a IV.r. alperesek között 2006. november 14-én ellátási szerződés jött létre a II.r. alperes egészségügyi ellátási kötelezettségébe tartozó ellátás biztosítására.

A felperesek, valamint a II. és IV.r. alperes 2006. november 14-én egy beruházási és vagyonhasználati szerződést is kötöttek, melyben egyebek mellett megállapodtak a szerződés megszűnése esetére irányadó elszámolási kötelezettség kérdésében.

Az ellátási szerződés IV.9. pontjában az önkormányzat volt II.r. alperes kötelezettséget vállalt arra, hogyha a szerződés - akár lejáratkor, akár a lejárat idején belül - bármely okból megszűnik, a megszűnés napjával, mint fordulónappal külön okiratban rögzítik a II.r. felperesnek a harmadik személyekkel szemben fennálló tartozásait és követeléseit, és az önkormányzat a II.r. felperesnek az ezen okiratban rögzített tartozásait átvállalja, míg a II.r. felperes ennek fejében a követeléseit - beleértve az I.r. alperessel, az akkor ... al szembeni követeléseket is - engedményezi ... Város Önkormányzat, volt II. r. alperesre.

A felperesek 2009 novemberében bejelentették az önkormányzatnak, hogy a szerződést megszüntnek tekintik, a szerződés gazdasági és érdekbeli lehetetlenülésére hivatkoztak. A felek között a szerződés megszűnésével kapcsolatban jogvita keletkezett, a felperesek végül április 30-ig vállalták az egészségügyi szolgáltatás nyújtását. Az ellátási szerződés, valamint a beruházási és vagyonhasználati szerződés megszűnése gazdasági és érdekbeli lehetetlenülés folytán, továbbá a II.r. felperes működési engedélyének visszavonása folytán 2010. április 30-án bekövetkezett.

A II.r. felperes a munkavállalók és a közreműködő orvosok részére 2010. április 30-át követően esedékessé vált nettó bért, szakszervezeti díjat, közreműködői díjat, foglalkoztatót terhelő nyugdíjbiztosítási járulékot, korkedvezményes nyugdíjat, személyi jövedelemadót, kifizetőt terhelő szja-t, egészségbiztosítási járulékot, magánnyugdíjpénztári tagdíjat és természetbeni nyugdíjbiztosítási járulékot fizetett ki mindösszesen 50.975.567,-Ft összegben.

A II.r. felperesnek 2010. április 30-án 242.749.727,-Ft szállítói tartozása állt fenn, ugyanakkor a 2010. március hónapban nyújtott teljesítménye után 71.266.700,-Ft, míg az áprilisi teljesítménye után 74.652.600,-Ft (összesen 145.919.300,-Ft) illette meg. Az I.r. alperes a március hóra jelentett teljesítmény utáni finanszírozást május 7-én 73.253.900,-Ft, az áprilisa jelentett teljesítmény utáni finanszírozást június 3-án 75.940.900,-Ft (összesen 149.194.800,-Ft) összegben, a kórház működtetését az ÁNTSZ határozata folytán a II.r. felperestől átvevő III.rendű alperes neve, volt III.r. alperes (tehát a VI.rendű alperes neve VI.r. alperes jogelődje) részére utalta ki.

A II.r. felperesnek 2010. április 30-án harmadik személyekkel szemben 1.478.598,-Ft és kamatai követelése állt fenn.

Az I. és II.r. felperes többször módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság az I.r. felperes, a II.r. felperes és az V.r. alperes között hozza létre az ellátási szerződés IV.9. pontja szerinti szerződést, és állapítsa meg annak tartalmát.

Álláspontjuk szerint az ellátási szerződés IV.9. pontjában rögzített fenti tartalmú kötelezettségvállalásnak az V.r. alperes, mint az önkormányzat II.r. alperes jogutódja tartozik eleget tenni.

Arra az esetre, amennyiben a megállapodás létrehozására irányuló kereseti kérelmet a bíróság elutasítaná, úgy a II.r. felperes másodlagosan és eshetőlegesen kérte, hogy a bíróság kötelezze az V.r. alperest 2.519.652,-Ft és kamatai megfizetésére, figyelemmel arra, hogy a megszűnés napjára kimutatott könyv szerinti értékből ennyi volt az átvállalni kért tartozás.

Kérte továbbá II. r. felperes, hogy kötelezze a bíróság az V.r. alperest 50.975.567,-Ft és annak 2010. május 1-től számított kamatai megfizetésére, figyelemmel arra, hogy a munkavállalók részére kifizetett bérek, közterhek, közreműködői díjak ezen együttes összege csak 2010. április 30-át követően vált volna esedékessé, tehát az V.r. alperes jogelődje által átvállalt tartozások körébe esett, ezek kifizetését azonban az V.r. alperes jogelődje megtagadta, ugyanakkor a II.r. felperes azokat a munkavállalók érdekeire tekintettel kifizette. Hivatkozott arra is, hogy az ellátási szerződés IV.8. pontjában az V.r. alperes jogelődje kötelezettséget vállalt arra, hogy az átvett munkavállalók továbbfoglálásáról gondoskodik. Az ekkortól a munkaviszonyból származó jogok és kötelezettségek a jogutód munkáltatót terheltek. Az önkormányzat ezen kötelezettségének azonban nem tett eleget. Ezzel kapcsolatosan csak utólagosan, 2015. május 7-én jött létre a II.r. alperes és a III.r. alperes között megállapodás, ezért a II.r. felperesnek kellett ezen tartozásokat kifizetni, tehát az V.r. alperes jogelődje szerződése folytán ilyen összegű kára keletkezett a II.r. felperesnek.

A II.r. felperes arra az esetre, ha a szerződés létrehozása iránt az V.r. alperessel szembeni keresetének a bíróság nem adna helyt, másodlagosan, vagylagosan és eshetőlegesen kérte, hogy a bíróság kötelezze az I.r. alperest 71.266.700,-Ft és annak 2010. május 3-tól, továbbá 74.652.600,-Ft és annak 2010. június 2-től járó késedelmi kamata II.r. felperes javára való megfizetésére. Ezen kérelem alaptalansága esetére harmadlagosan, vagylagosan és eshetőlegesen azt kérte, hogy az V.r. alperest marasztalja ezen összegek és kamatai II.r. felperes javára való megfizetésére.

A VI.r. alperessel szemben jogalap nélküli gazdagodás címén vagylagosan és eshetőlegesen előterjesztett kereseti kérelmét nem tartotta fenn.

Az I. és V.r. alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az V.r. alperes a munkavállalók részére kifizetett bérek és közterhek, továbbá a közreműködők díjai körében előadta, hogy a jogelőd II.r. alperes a perbeli szerződés megszűnését követően több alkalommal teljesített elmaradt munkabérkifizetést a kórház dolgozói részére. A II.r. felperesnek a munkabérek az ... finanszírozásból kellett teljesíteni, ehhez képest abból a régebbi, 2007. számláit fizette ki, továbbá az I. r. felperes által kiszámlázott tanácsadói és bérleti díjak megfizetésére fordította, így nem követelheti a munkabérek összegét az V.r. alperestől.

Az I.r. alperes előadta, hogy jogszerűen járt el, amikor a 2010. március és április hónapra járó finanszírozási összegeket a VI.r. alperes jogelődje részre utalta ki. A 43/1999 Korm.rendelet 6/C. §. (5) bekezdése szerinti megállapodásra tekintettel, másrészt az Ebtv. 34. §. (2) bekezdésére figyelemmel a II.r. felperes csak annyi finanszírozásra lenne jogosult, amennyi hónapot ténylegesen teljesített.

Az V.r. alperes a 2010. április 30-án fennálló tartozások átvállalása és követelések engedményezése körében arra hivatkozott, hogy a tartozások felhalmozása kizárólag a felperesnek felróható, hiszen nem a jó gazda módjára folytatta a gazdálkodást. A II.r. felperes az I.r. felperes felé teljesített kifizetéseket. Az ellátási szerződés IV.9. pontjában foglalt tartozásátvállalásra irányuló szerződéses rendelkezés tekintetében annak jó erkölcsbe ütközésére is hivatkozott. Kifejtette, hogy a szerződéskötéskor a felek semmilyen konkrét tartozásban, összegben, nagyságrendben nem

állapodtak meg, és nyilvánvaló, hogy az V.r. alperes jogelődje, a volt II.r. alperes nem vállalhat fel egy bizonytalan nagyságrendű tartozást. Mind az önkormányzat, mind az V.r. alperes az adófizetők pénzéből, közpénzekből gazdálkodik, az államháztartásra vonatkozó szabályok szerint ezek szigorú garanciákat követelnek. A rendelkezés sérti az Áht. 12./A. §. (2) bekezdését, de ellentétes az Ebtv. 35. §-ával, hiszen nem volt lehetősége az ... finanszírozás jogszerű engedményezésére, tehát ez is a rendelkezés jogszabályba ütközését alapozza meg.

Előadása szerint a II.r. felperes az általa kért szolgáltatással (kb. 243.000.000,-Ft tartozás átvállalás) szemben rendkívül csekély mértékű ellenszolgáltatást ajánlott fel (1,5 millió Ft), amely megalapozza a feltűnő értékaránytalanságra alapított érvénytelenséget is.

Hivatkozott arra is, hogy az átvállalni kért tartozás körében a felperes nem bizonyította a számlák tartalmának jogosságát.

Az V.r. alperes vitatta azt is, hogy a per tárgyát képező jogviszonyban a volt II.r. alperes II.rendű alperes neve jogutódjának minősülne. Álláspontja szerint a jelen per tárgyát képező követelés nem a V.rendű alperes neve által átvett vagyonhoz kapcsolódik. A jogutódlás az önkormányzat vonatkozásában az átvett intézmények tekintetében következett be a konszolidációs folyamat és a törvények rendelkezései alapján (2012. évi XXXVIII. törvény 1. és 2. §.). A követelések alapját képező jogviszonyba a V.rendű alperes neve nem lépett be, ezt a jogviszonyt nem érinti a konszolidációs folyamat jogutódlása. A perbeli kötelezettség nem a fenntartói minőséghez kapcsolódik, hanem az önkormányzatnak, mint alapítónak a ... kft-re vonatkozó alapítói felelősségéhez, amely jogviszonyba nem lépett be az állam, és az őt képviselő állami egészségügyi ellátó központ sem.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében az I. és II.r. felperesek, valamint az V.r. alperes között az alábbi tartalommal hozta létre az ellátási szerződés IV.9. pontja szerinti szerződést:

A felek megállapodnak abban, hogy a II.r. felperesnek az Ellátási szerződés megszűnése napján: 2010. április 30-án mint fordulónapon harmadik személyekkel szemben fennálló, a jelen ítélet 1. számú mellékletében rögzített 242.749.727,-Ft tőke és késedelmi kamatai tartozását II.rendű alperes neve jogutódként a V.rendű alperes neve V.r. alperes átvállalja; a II.r. felperes pedig ennek fejében engedményezi a jelen ítélet 2. számú mellékletében felsorolt, a fenti fordulónapon harmadik személyekkel szemben fennálló 1.478.598,-Ft és késedelmi kamatait, továbbá a I.rendű alperes neve I.r. alperessel szemben fennálló 145.919.300,-Ft és késedelmi kamatai követelését II.rendű alperes neve jogutóda, a V.rendű alperes neve V.r. alperes javára. A felek megállapodnak, hogy közösen aláírt levélben értesítik a tartozások jogosultjait, illetve a követelések kötelezettjeit a tartozások átvállalásáról, illetőleg a követelések engedményezéséről.

A II.r. felperes működése során a I.rendű alperes neve mint finanszírozó irányában utólagos ellenőrzés során felmerülő megtérítési, visszafizetési kötelezettségét II.rendű alperes neve jogutódként a V.rendű alperes neve V.r. alperes átvállalja."

A törvényszék kötelezte az V.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 50.975.567-Ft-ot, és ennek 2010. május 1-jétől a kifizetésig járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan az I. és II.r. felperesek keresetét elutasította.

Kötelezte az I.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a VI.r. alperesnek 232.500,-Ft perköltséget, az államnak pedig felhívásra 222.400,-Ft illetéket.

Kötelezte az I., V. és VI. r. alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I.r. felperesnek 4.080.000,-Ft perköltséget.

Kötelezte a II.r. felperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak 189.000,-Ft illetéket azzal, hogy 711.000,-Ft illetéket az állam visel.

Kötelezte az V.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 3.251.490,-Ft perköltséget.

Kötelezte a IV.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 1.960.800,-Ft perköltséget azzal, hogy 900.000 forint feljegyzett illetéket az állam visel.

Kötelezte a II.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a VI. r. alperesnek 1.204.190,-Ft perköltséget.

Kimondta, hogy a felek a perben felmerült egyéb költségeiket maguk kötelesek viselni.

Ítélete jogi indokolásában az ellátási szerződés IV.9. pontjában foglalt kötelezettségvállalás kapcsán utalt a Györi Ítéltábla Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletében kifejtett iránymutatásra. Ebből kiindulva az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 208. §. (3) bekezdése alapján bírálta el a felperesek keresetét. Ennek keretében megállapította, hogy a felperesek által megjelölt szövegezésű szerződés megfelel a felek szerződéses szándékának, továbbá az átvállalt és engedményezett tartozások, illetve követelések összegét a felperes okiratokkal, és az alapeljárásban beszerzett kiegészített könyvszakértői véleménnyel bizonyította. Utalt a G..../2011/174. számú szakvélemény 8. oldal 6. pontjában és 15. számú mellékletében foglaltakra. Kifejtette, hogy a Györi Ítéltábla a hivatkozott részítéletében egyetértett a törvényszéknek az 1.G..../2011/284. számú ítéletben tett azon megállapításaival, hogy a szerződéses rendelkezés sem a jó erkölcsbe, sem pedig a jogszabályba nem ütközik, helytálló az elsőfokú ítéletnek a szerződéses rendelkezésekkel kapcsolatosan az átvállalás, illetve engedményezés viszonylatában a feltűnő értékkülönbség hiánya, továbbá a jogszabályba, illetve a jó erkölcsbe ütközésre irányuló alperesi védekezés és az engedményezés tilalmazottságára irányuló alperesi álláspont alaptalansága tekintetében a törvényszéki ítéleti álláspont.

A törvényszék a II.r. felperes engedményezhető követeléseként vette figyelembe az őt az I.r. alperestől megillető finanszírozást a 2010. március és április hónapok tekintetében. A II.r. felperes ugyanis nem vitatottan 2010. április 30-ig szerződésszerűen szolgáltatott. A szerződés 2010. április 30-án megszűnt, a II.r. felperes a 2010. márciusra és áprilusra eső teljesítményét jelentette, az I.r. alperes pedig havonta a tárgyhónapot követő hónap utolsó napjáig volt köteles utalványozni a II.r. felperesnek járó díjazást. A kiutalás esedékessége a 292/2009 (XII. 19.) Kormányrendelet 184. §. (3) bekezdése és 13. számú melléklete szerint a március havi teljesítmény esetében 2010. május 3., míg az áprilisi esetében 2010. június 2. (első munkanap) lett volna A II.r. felperes késedelmes fizetés esetén a szerződés 6.1. pontja alapján a Ptk. 301/A. §. szerinti mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni. A felek jogviszonyában a szerződés megszűnése esetén az elszámolásra elsődlegesen a finanszírozási szerződés, a nem szabályozott kérdésekben az Ebtv. és annak végrehajtására vonatkozó jogszabályok, a 43/1999 (III. 3.) Kormányrendelet és a Ptk. rendelkezései alkalmazandók (szerződés 11.2. pont).

Az I.r. alperesnek a szerződés megszűnésekor előlegkövetelése nem volt, ugyanakkor a II.r. felperes 145.919.300,-Ft összegben olyan szolgáltatást teljesített, amelynek ellenértékét még nem kapta meg, így az I.r. alperes a Ptk. 319. §. (2) bekezdés és a Kormányrendelet 6/C. §. (2) bekezdés a) pontja alapján köteles a finanszírozást teljesíteni. Az I.r. alperes a kiutalást a volt III.r. alperes, tehát a VI.r. alperes elődje részre teljesítette, a III.r. alperes azonban csak 2010. május 20-án kötött finanszírozási szerződést. A II.r. felperes, illetőleg a fenntartója, tulajdonosa a kéthavi finanszírozási díjnak a volt III.r. alperesre való átruházására megállapodást nem kötött. Nincs olyan megállapodás, amelyben a kéthavi finanszírozási összegről úgy rendelkeztek volna, hogy azt az I.r. alperes a VI.r. alperes jogelődjének utalja ki.

Nem ítélte megalapozottnak a törvényszék az I.r. alperesnek az Ebt. 34. §. (2) bekezdés 2010. január 1-jétől hatályos szövegére való hivatkozását. E körben kifejtette, hogy a 2006. novemberére és decemberére eső finanszírozáshoz a II.r. felperes nem finanszírozás jogcímén jutott, hisz az nem a finanszírozási szerződés, hanem a jogelőd II.r. és a IV.r. alperes rendelkezése alapján került részére

kiutalásra a 2006. december 12-i szerződés alapján. A Kormányrendelet 2. §. f)-h) pontja, valamint a 6. §. (1)-(3) bekezdése, és a szerződés 6.1. pontja alapján a II.r. alperes finanszírozásának csak a finanszírozási szerződés alapján jelentett teljesítmény után járó díjazás minősül. Mindamellet az engedményezés nem ingyenes volt, ugyanis a II.r. alperes átvállalta a IV.r. alperes tartozásait. Nem részesült tehát több havi finanszírozásban a II.r. felperes, mint ahány hónapig a szerződése alapján szolgáltatott.

Kifejtette a törvényszék, hogy az Ebtv. 34. §. (2) bekezdése azért sem alkalmazható, mert ez a jogszabályi rendelkezés még a szerződéskötéskor nem létezett, csak 2010. január 1-jétől volt hatályos. A miniszeri indokolásból kitűnik, hogy a módosítás annak kívánta elejét venni, hogy a fenntartó a jelenben vagy a jövőben lemondjon a korábbi szolgáltatót megillető díjról az új szolgáltató javára. A lemondás pedig nem azonos a követelés átruházásával, az ellenérték fejében történő engedményezéssel. A feladat átvételekor a felperesek nyilvánvalóan nem vettek figyelembe egy három évvel később hatályba lépő jogszabályt, amikor kötelezettséget vállaltak a tartozások átvállalására a korábbi szolgáltatót illető finanszírozás ellenértékeként. A már hatályos finanszírozási szerződésekre vonatkozóan nem alkalmazható az Ebtv. 34. §. (2) bekezdése, az csak a hatályba lépését követő jogviszonyokra tartalmaz irányadó rendelkezést. (Győri Ítélőtábla Gf.IV..../2012/9. - Kúria Gfv.VII..../2012/12.)

Az Ebtv. 34. §. (2) bekezdésben foglalt alapelvét a jövőben megkötendő szerződéseknél kell alkalmazni az elszámolás körében, és nem rendelkezik a már elszámolt teljesítmény kiutalásáról. Nem ad arra felhatalmazást az I. r. alperesnek, hogy a finanszírozási szerződés alapján járó díjazásból az elszámolás során levonjon annyi havi finanszírozást, ahány hónapnak megfelelő díjazás kiutalásáról a korábbi szolgáltató a 6/C. §. (5) bekezdés szerint megállapodott. A törvényi rendelkezés a Kormányrendelet egyidejűleg módosított 6/C. §. (6) bekezdésével együtt értelmezendő, ez pedig a felek megállapodására bízta a jogelvnek megfelelő szerződéses szabályozást. Csupán a 6/C. §. 2011. január 1-jei (így a felekre már nem irányadó) módosítása ad felhatalmazást az I.r. alperesnek az új szolgáltató részére való utalásra.

A törvényszék megalapozatlannak ítélte az V.r. alperesnek azon álláspontját, hogy a II.r. alperesi önkormányzatnak nem jogutódja az irányadó jogviszonyban. Rámutatott arra, hogy a törvényszék a korábbi végzésével megállapította, hogy a 2012. évi XXXVIII. törvény rendelkezései nyomán jogszabály erejénél fogva bekövetkezett a jogutódlás a II. és V.r. alperesek vonatkozásában, és a fellebbezés nyomán eljáró Győri Ítélőtábla Gpkf.IV..../2012/5. számú végzésével a határozat jogerőre emelkedett a Pp. 227. §. (1) bekezdése szerint. Ehhez a bíróság kötve van, így azt a bíróság érdemben nem is vizsgálhatta felül ezt követően.

A törvényszék nem ítélte megalapozottnak a volt II.r. alperes, illetve jogutódja, az V.r. alperes azon védekezését, hogy nem nyert bizonyítást, hogy az egyes jogosultak szerződésszerűen teljesítettek, ekként az átvállalni kért tartozások valóban fennállnak. A felperesek számlákkal, könyvszakértői véleménnyel bizonyították állításaikat. Az V.r. alperesnek kellett volna további tényelődást tenni arról, hogy mely jogosultak teljesítését vitatja, és ezen tényállításaik körében a bizonyítás is őt terhelte, azonban az V.r. alperes ennek megfelelő előadást és bizonyítást nem ajánlott fel. Így az erre alapított érdemi védekezés érdemi vizsgálatára nem volt mód.

Megalapozottnak ítélte a törvényszék a II.r. felperesnek az 50.975.567,-Ft és járulékai megfizetésére irányuló keresetét az V.r. alperessel szemben, figyelemmel arra, hogy az V.r. alperes jogelődje kötelezettséget vállalt a 2010. április 30-án fennálló II.r. felperesi tartozások átvállalására. A II.r. felperes a keresetlevél F/26. számú mellékletével, továbbá a G..../2011/19/F/49. szám alatt csatolt okirattal, és a beszerzett könyvszakértői véleménnyel bizonyította, hogy ő fizette ki a munkavállalók béreit, közterheit, közreműködő díjait, annak ellenére, hogy ezen összegek 2010. április 30. után

lettek volna esedékesek (174. számú szakvélemény kiegészítés 7. oldal). A szerződéses kötelezettségét a volt II.r. alperes nem teljesítette, így a bíróság a jogutódját, az V.r. alperest marasztalta a keresetnek megfelelően.

A törvényszék a III.r. alperessel, illetve jogutódjával, a VI.r. alperessel szemben előterjesztett, majd utóbb részben fenn nem tartott, részben eshetőlegesen, másodlagosan előterjesztett, és az I.r. felperes és V.r. alperes egyezségével, és a 80. számú végzés szerint permegszüntetéssel nem érintett 3.707.039,-Ft összegű kereset körében 150.000,-Ft + ÁFA, azaz 190.500,-Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kötelezte az I.r. felperest a VI.r. alperes javára, az ügyvédi munkadíjat az IM rendelet 3. §. (6) bekezdése alapján 4%-ra mérsékelve, figyelemmel arra, hogy a III.r. alperes jogi képviselőt ellátó ügyvédi iroda más alpereseket is képviselt, másrészt a III.r. alperessel, illetve jogutódjával szemben nem a per teljes tartama alatt állt fenn teljes terjedelmében az I.r. felperesi kereset. Ezen túlmenően a VI.r. alperes javára az általa előlegezett 418.867,-Ft szakértői díj 10%-ának, 42.000,-Ft-nak a megfizetésére is kötelezte az I.r. felperest.

Tekintettel arra, hogy a II.r. felperesnek a volt III.r. alperessel szemben 17.463.306,-Ft és járulékai iránt előterjesztett kereset jogerősen elutasításra került, így a bíróság a II.r. felperest kötelezte a volt III.r. alperes jogi képviselővel felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére azzal, hogy az IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a) és b) pontja szerinti mértékhez képest 3, illetve 1,5%-os kulcsot alkalmazott az első- és másodfokú eljárásra vonatkoztatva, figyelemmel arra, hogy a jogi képviselő több alperes képviselőt is ellátta, és hogy a részítélet meghozatalára a per végleges befejezését megelőzően került sor. Ekként a bruttó ügyvédi munkadíj 504.190,-Ft, melyet a II.r. felperes a jogutód VI.r. alperes javára köteles megfizetni, továbbá ehhez adódik hozzá a Győri Ítélet tábla Gf.IV.../2015/10/I. számú részítéletében a VI.r. alperes javára megállapított 700.000,-Ft ügyvédi munkadíj.

A törvényszék megállapította, hogy az I.r. felperes 4.533.776,-Ft, az I.r. alperes 33.776,-Ft, az V.r. alperes 16.886,-Ft, míg a VI.r. alperes 418.867,-Ft szakértői díjat előlegezett. Az előlegezett szakértői díjnak az egymással összefüggő és részben egymásra épülő kereseti kérelmek miatt nem volt lehetőség a megbontására a tekintetben, hogy melyik felperes melyik alperessel szembeni kereseti kérelme, ellenkérelme vagy beszámítási kifogása körében zajlott a bizonyítás. Erre figyelemmel a felperesek összes keresetéhez képesti pernyertesség alapján a bíróság úgy döntött, hogy az I.r. felperes által előlegezett szakértői díj 90%-át, azaz 4.080.000,-Ft-ot kötelesek az I., V. és VI.r. alperesek egyetemlegesen megfizetni az I.r. felperesnek, ugyanakkor a II. r. felperes az I. r. alperes által előlegezett, az I. r. felperes pedig az V. és VI.r. alperes által előlegezett szakértői díjak 10%-át köteles viselni.

Az ítélettel szemben benyújtott fellebbezésében az V.r. alperes elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Megítélése szerint a törvényszék nem tárt fel teljes körűen a tényállást, nem megfelelően értékelte a bizonyítékokat, a tanúvallomásokat, és indokolatlanul mellőzött bizonyítékokat.

A fellebbezés szerint a felpereseknek minden körülmények között szolgáltatniuk kellett volna a szerződésben vállaltaknak megfelelően, ugyanis számolniuk kellett az esetleges kedvezőtlen jogszabályváltozásokkal, ezek mellett is a vállalt ellátási kötelezettséget teljesíteniük kellett volna. Amennyiben nehézségeik támadtak, úgy a szerződésben vállalt szolgáltatások teljesítésének elsődlegessége kellett volna vezérelje magatartásukat. Ezzel szemben olyan számlákat fizettek ki egymás között, amelyek tartalma megkérdőjelezhető. E körben orvos-manager szakértő véleményének beszerzésére lett volna szükség, mely feltárni képes a felperesi gazdálkodás mikéntjét. A felektől a szerződés megkötésekor is elvárható, hogy számoljanak a körülmények változásaival, érdekbeli-gazdasági lehetetlenülés miatt a bírói gyakorlat csak igen szűk körben

ismeri el a szerződés megszűnését. A felperesek magatartása a Ptk. 4. §. és 5. §. rendelkezéseit sértette.

A törvényszék ítéletében átvállalni rendelt felperesi tartozás tekintetében hangsúlyozták, hogy az elsőfokú eljárás során konkrét tényelőadást tettek (szemben az ítéletben foglaltakkal) arról, hogy mely jogosultak teljesítését vitatják, és bizonyítást is ajánlottak fel (2015. 08. 31-i előkészítő irat 6. szám). A törvényszék mindezeket azonban nem vette figyelembe.

A fellebbezésében fenntartotta a hivatkozott előkészítő iratban részletesen kifejtetteket. Hangsúlyozta, hogy a tartozások listája 2007-ig visszamenőleg tartalmaz tartozásokat, melyeket azért halmozott fel a II.r. felperes, mert a kielégítésük helyett az I.r. felperes felé teljesített kifizetéseket.

Megállapítható, hogy a szerződésben sem konkrét tartozásban, sem összegben, sem nagyságrendben nem állapodtak meg a felek e körben. A rendelkezés nyilvánvalóan a szerződés megszűnéskor fennálló utolsó néhány havi időszakra vonatkozik a felek akarata szerint. Az államháztartásban fennálló szabályozás miatt az önkormányzat nem is vállalhatott fel korábbi évekre visszamenő ismeretlen tartozásokat, amelyekről nem is volt tudomása (Áht. 12/A. §. (1) és (2) bekezdés).

Állította, hogy a felperesek jóval nagyobb bevételhez jutottak a szerződés megkötésével, mint a kórháztól átvállalt tartozások összege, mivel jogosulttá váltak az ... finanszírozásokra. A felperes 243.000.000,-Ft tartozást kíván áthárítani az államra, amely tartozások egy része a perbeli szerződés megkötése előtti tartozás. A 2007. évi tartozásokat az V.r. alperes erre tekintettel vitatta, ugyanakkor vitatta a 2009 novemberéig felhalmozott tartozásokat is, figyelemmel arra, hogy a felperes nem jelezte az önkormányzat felé a szerződés teljesítésének akadályát. Eddig az időszakig tehát a felpereseket terheli a helytállási kötelezettség a számlák tekintetében.

Kifejtette, hogy az önkormányzat azon túl, hogy nem ismerhette az alperes tartozásainak majdani mértékét, nem is számolt alappal azzal, hogy két éven belül ezt meg kell térítenie, de nem is volt jogosult az Áht. rendelkezései alapján ilyen tartalmú kötelezettséget vállalni.

Azzal, hogy a II.r. felperes az I.r. felperesnek fizette ki a számláit (bérleti díj, tanácsadási díj), a többi hitelező terhére az I. r. felperest előnyösebb helyzetbe hozta. A felperes és a szakértői vélemény sem bizonyította a tanácsadói és bérleti díj számlák tartalmának jogosságát. A szakértő kizárólag azt vizsgálta, hogy milyen értékű számlák szerepelnek a felperesi könyvelésben. A számlák valóságtartalmát, jogosságát, teljesítését a szakértő sem vizsgálta.

A fellebbezés szerint nyilvánvalóan jogszerűtlenül számlázták ki egymás között a bérleti és tanácsadó díjakat a felperesek. Az I.r. felperesnek ugyanis térítés nélkül kellett volna biztosítania a II.r. felperes részére a szerződés szerint a számára használatba adott ingatlanok használatát.

A II.r. felperes óvadékot is fizetett az I.r. felperes részére, melyet el kellett volna számolnia a bérleti díj követeléssel szemben.

A tanácsadói és bérleti szerződéseket, a kapcsolódó teljesítési igazolásokat mindkét szerződő fél képviselőjében dr. N.A. írta alá. Az érdekellentét miatt érvénytelenek a szerződések. A tanácsadói és bérleti díj számlák mögött valós teljesítés nem volt, azt a felperesek nem bizonyították. A törvényszék ennek ellenére elutasította az új szakértő kirendelésére irányuló alperesi indítványt a számlák jogosságának és teljesítésének körében. A szakértő feladata lett volna a tanácsadói díjak tartalmának a részletekbe menő vizsgálata.

A kifizetett tanácsadói díjak nem minősíthetők a finanszírozás jogszerű felhasználásaként. A tanácsadásként számlázott feladatok (könyvelés, bérszámfejtés, stb.) megvalósulása önmagában nem igazolja ezek tanácsadó díjként való elszámolását.

A járóbeteg rendelő beruházási költsége a felperes kötelezettsége volt, felperes alkalmazott műszaki szakembereket, ekként valóban jogszerűtlen az ezek kapcsán felmerült műszaki tanácsadói díjak alperesekkel szemben történő érvényesítése.

A ... Bt. és a ... Kft. számláival kapcsolatosan hangsúlyozta az V.r. alperes, hogy a számlázott tanácsadói díj egyáltalán nem felel meg a szokásos piaci áraknak, annál jóval magasabb. Az I.r. felperes jóval magasabb összegeket számlázott a II.r. felperes felé.

A ... Kft. leszámolt tevékenysége vitathatatlanul az ügyvezetői feladatkörbe tartozik, így jogszerűtlen a plusz számlázás.

A perbeli szakértői vélemény az üzleti tanácsadás megtörténtét a felperesi előadás egyoldalú figyelembevételével kezeli tényként, holott annak megtörténtét és szükségességét sem az utalvány, sem a teljesítési igazolás nem bizonyítja. A felperes rendelkezett megfelelő létszámú és képzettségű munkavállalóval.

Elfogadhatatlan az ... Kft., a ... Bt., a ... Kft. számláinak érvényesítése, hiszen azok nem köthetőek a jelen per tárgyát képező elszámolási vitához.

A bérleti díjat érinti kaució tekintetében a szakértő nem vette figyelembe azt a szerződéses rendelkezést, miszerint a II.r. felperes a kaució összegét elveszíti. A szakértő szerint ez viszont visszajár a II.r. felperesnek.

Dr. F.Cs. tanúvallomásából megállapítható, hogy a tanácsadói díjak az ügyvezető feladatát tartalmazták. Dr. N.A. tanúvallomása alátámasztja, hogy nem a kórház képviselőjében végezte a bizonyos tanácsadói tevékenységét. A tanácsadói díj eltűzött, ráadásul nem csak a tapolcai, hanem két másik kórház együttes érdeke is volt a tanácsadás. Nem volt előnyös a kórháznak.

A könyvelési teendőknek csak kis része került fel ...re, a többi a kórháznál maradt, saját munkavállalók látták el.

Az V.r. alperes szerint a II.r. felperesnek nincs fennálló követelése az ...-el szemben, mivel a kórház részére az ... a 145 millió Ft finanszírozást már kiutalta, mégpedig oda, ahova a felek eredetileg is szánták, és ahova a betegellátás érdekében jogszabály szerint fel kellett azt használni. Az Ebtv. 30. §. (1) bekezdése, továbbá a 43/1999 (III. 3.) Kormányrendelet 6. §-a és 6/C. §. (1) bekezdése alapján teljesítette az ... a fizetési kötelezettségét, így nem lehet követelése a II.r. felperesnek, ekként azt nem is engedményezheti az V.r. alperesre.

A bérek és közterhek körében is alaptalan az elsőfokú ítéletnek az V.r. alperest 50.975.567,-Ft megfizetésére marasztaló rendelkezése, ugyanis az önkormányzat a szerződés megszűnését követően több alkalommal teljesített elmaradt munkabér kifizetést a kórházi dolgozók részére. A felperesnek a munkabérek az ... finanszírozásból kellett teljesíteni. Az ... finanszírozást a II.r. felperes ezzel szemben a 2007-es számlái, továbbá az I.r. felperes számlái megfizetésére fordította. E körben sem megalapozottan utasította el a törvényszék az orvos-manageri bizonyítási indítvány teljesítését.

A fellebbezésében az V.r. alperes az elsőfokú eljárásban részletesen kifejtettek fenntartásával vitatta, hogy a II.r. alperesnek a perbeli jogviszony tekintetében jogutódja lenne. Utalt a Debreceni Ítéltábla Pf.I....2016/7. számú rész-közbenső ítéletére, hangsúlyozva, hogy jelen per tárgya a ... Város Önkormányzatának fenntartói minőségéhez kapcsolódik, az Áht. szerinti, megszűnt intézményekkel kapcsolatos alapítói kötelezettségek körében. A jogutódlás folyamata tehát nem vezethető le a megszűnt kórháztól a V.rendű alperes nevéig. A perbeli esetben az ellátást az önkormányzat kiszervezte a saját kötelezettségei közül. A felmerült jogosultság és kötelezettség azt a gazdasági társaságot illeti, amelyhez a kiszervezés történt, ez a kórház pedig 2009-ben megszűntetésre került. A 2012. évi XXXVIII. törvény 1. §., továbbá 1. és 2. melléklete szerinti fenntartói jogosultság csak az átvett intézményekhez kapcsolódik, továbbá nem foglalja magában a kárfelelősséget. A keletkezett kötelezettségek nem az átvett intézménnyel kapcsolatos fenntartói minőséghez kapcsolódnak, hanem az önkormányzat által megszűntetett intézményhez kapcsolódó alapítói felelősséghez. Az esetleges felelősség az önkormányzatot, mint alapítót terheli. Ez a

jogviszony nem azonos az állam által átvett vagyonnal és intézményekkel kapcsolatos fenntartói jogokkal és kötelezettségekkel. A később, de nem jogutódként alapított ... Kft. (III.r. alperes) átadás-átvétele irreleváns a korábbi intézmény és az önkormányzat közti alapító jogviszony, jogutódlás szempontjából.

A VI.r. alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet részbeni megváltoztatását, és a VI.r. alperest az I.r. felperes javára 4.080.000,-Ft szakértői díj megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését, az I.r. felperes által a VI.r. alperes javára fizetendő 232.500,-Ft perköltségnek 486.035,-Ft + ÁFA-ra, bruttó 617.264,-Ft-ra való felemelését, a VI.r. alperes által előlegezett 418.867,-Ft szakértői díjnak viselésére a felperesek elsősorban egyetemleges, másodlagosan egymás között egyenlő arányban való kötelezését, harmadlagosan az I.r. felperes, negyedlegesen a II.r. felperes kötelezését kérte.

Kérte továbbá a II.r. felperes által a VI.r. alperes javára fizetendő 1.204.190,-Ft perköltség összegének áfával együtt bruttó 8.508.031,-Ft-ra való felemelését.

Másodlagosan hatályon kívül helyezésre irányult a perköltségviseléssel kapcsolatos rendelkezések körében a fellebbezési kérelme.

Hangsúlyozta, hogy a VI.r. felperest egyetlen felperesi kereseti kérelem vagy igénypont tekintetében sem marasztalta a bíróság, így a felperesekkel szemben semmilyen arányban nem tekinthető pervesztesnek. Az I.r. felperes a módosított keresetében a VI.r. alperessel szemben perköltségigényt nem is nevesített (7. számú beadvány). Kérelem hiányában a bíróság az I.r. felperes javára nem marasztalhatta volna a VI.r. alperest perköltség megfizetésére. Ezen túlmenően a szakértői díj vonatkozásában megalapozatlan az alperesek egyetemleges marasztalása, a Pp. 82. §. (1) bekezdése alapján erre ugyanis csak a Pp. 51. §. a) pontja szerinti egységes pertársaság mellett van lehetőség, ilyen viszony pedig nem állt fenn az alperesek között. Kiemelte azt is, hogy a szakértői bizonyítás jelentős részét tette ki az I.r. felperes keresete első igénypontjának jogalapjával és összecszerúségével kapcsolatos könyvszakértői bizonyítás. E körben az I.r. felperes és az V.r. alperes egyezsége kötötték, hogy a szakértői díjakat maguk viselik, illetőleg azt az I.r. felperes viseli. Ebben a körben tehát nem hárítható át a VI.r. alperesre szakértői díj. A fentiek mellett pervesztesség hiányában a VI.r. alperes az általa előlegezett szakértői díj viselésére sem kötelezhető.

Az I.r. felperes és az V.r. alperes csupán az I.r. felperes keresetének első igénypontja, tehát az ingatlanokkal kapcsolatos beruházások megtérítése tekintetében kötött peren kívüli egyezsége, és kizárólag ezen igénypont tekintetében kérték a per megszüntetését. A törvényszék e körben szüntette meg 80. számú végzésével a pert. A további igényekhez kapcsolódó perköltségről a Pp. 77. §-a alapján az ítéletében hivatalból kellett volna döntenie.

Az I.r. felperes a per korábbi szakaszában a III.r. alperest áfával növelten 3.707.351,-Ft használati díj megtérítésére kérte kötelezni. Az elsőfokú ítélet ez irányú téves utalásával szemben az igényét nem részben, eshetőlegesen, illetőleg másodlagosan terjesztette elő az I.r. felperes, hanem kizárólagosan a VI. r. alperesi jogelőd marasztalását kérte, más kötelezettet nem nevezett meg. A kereseti kérelmét később nem tartotta fenn, e körben pervesztesnek minősül. Az ezzel kapcsolatos perköltséget a törvényszék tévesen mérsékelte azon az alapon, hogy a VI.r. alperes, illetőleg jogelődje jogi képviselője a perben más alpereseket is képviselt. A használati díj iránti igényt ugyanis kizárólag a III.r. alperessel szemben terjesztette elő az I.r. felperes, így e körben más alperesnek nem kellett volna nyilatkozatot tenni. Ezen igénypont vonatkozásában a megítélt 150.000,-Ft + ÁFA helyett 185.368,-Ft + ÁFA megfizetésére kérte az I.r. felperes kötelezését.

Az I.r. felperes keresetének korábbi 4. igénypontja (tárgyi eszközök) körében hangsúlyozta, hogy a III.r. alperest a II.r. alperessel egyetemlegesen kérte a per korábbi szakaszában marasztalni az I.r. felperes. Később a beruházások értéke körében a III.r. alperes marasztalását már nem kérte, míg a tárgyi eszközök vonatkozásában az egyetemleges marasztalás mellett vagylagosan kérte

elsődlegesen az V.r. alperes, másodlagosan a III.r. alperes marasztalását. Az eredeti kereset egyetemleges marasztalásra irányult, így e tekintetben a VI.r. alperessel szemben pervesztesnek minősül az I.r. felperes. A tárgyi eszközök értékének megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezés a Gf.IV..../2015/10/I. számú részítélettel jogerőre emelkedett, az ezt követően hozott elsőfokú eljárásban kellett volna rendelkeznie a törvényszéknek az e körben felmerült perköltség viseléséről, mely 300.667,-Ft + ÁFA elsőfokú perköltségigényt alapoz meg a VI.r. alperes javára.

A II.r. felperes által a VI.r. alperes javára megítélt perköltség körében hangsúlyozta a VI.r. alperes, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag az ítéletábra Gf.IV..../2012/5. számú részítéletével elbírált kereseti kérelemhez kapcsolódóan vette figyelembe a perköltséget, emellett nem adta elfogadható indokát a munkadíj fele összegre történő mérséklésének. Önmagában az, hogy a perben több alperes képviselőjét is ellátta a III.r. alperes jogi képviselője, nem indokolja a teljes egészében pernyertes VI.r. alperes javára megállapítható munkadíj mérséklését. A Pp. 78. §. (1) bekezdésével ellentétes, hogy ilyen esetben az egyébként pernyertes fél köteles lenne a perköltség egy részének viselésére. Nem értelmezhető a mérséklésnek a másik indoka sem, miszerint a per végleges befejezését megelőzően került sor a részítélet meghozatalára. A perköltség azon az alapon nem mérsékelhető, hogy az érdemi döntést a törvényszék milyen formában, azaz részítéletben vagy ítéletben hozta. A részítélet ugyan korábban születik meg, mint a végleges határozat, de többletmunkát is igényel, hiszen külön jogorvoslati kérelmeket kell előterjeszteni. Mindemellett nem hagyható figyelmen kívül a per tárgyának kiemelkedő értéke sem, ez ugyanis magasabb ügyvédi felelősséggel jár (Fővárosi Ítéletábra IH.2008.146).

Ezen túlmenően a törvényszék a fenti körben elbírált keresettel kapcsolatosan is kizárólag csak az elsőfokú perköltségről rendelkezett, azonban a VI.r. alperest megilleti a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj is 361.949,-Ft + ÁFA, azaz bruttó 459.625,-Ft összegben. E tekintetben az elsőfokú ítélet kiegészítését kérte.

A fenti részítélettel elbírált kereseti kérelmen túl a II.r. felperes további igényeket is támasztott a VI.r. alperessel szemben, e körben a Pp. 77. §. alapján ugyancsak határozni kellett volna a perköltségről.

A II. . felperes korábbi elsődleges keresete 3. igénypontja (munkavállalói bérek és közterhek) a II. és III. r. alperes egyetemleges marasztalására irányult. Később ugyan a III.r. alperessel szemben ezt az igényét nem tartotta fenn, erre tekintettel a VI.r. alperessel szemben pervesztesnek minősül a II.r. felperes, így 1.729.267,-Ft + ÁFA elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.

A tárgyi eszközök, sebészet felújítása körében a II.r. felperes a per korábbi szakaszában 23.384.165,-Ft-ra és kamataira kérte marasztalni egyetemleges a II. és III.r. alpereseket. Később az egyetemleges marasztalás helyett vagylagosan kérte, elsődlegesen az V.r. alperes, másodlagosan a III.r. alperes marasztalását, majd a követelés összegét 16.182.023,-Ft-ra szállította le. A II.r. felperest 901.526,-Ft + ÁFA összegű elsőfokú perköltség megfizetésének kötelezettsége terheli.

A II. r. felperes korábbi negyedleges keresetében az I. és II.r. alperessel egyetemleges a VI.r. alperes jogelődjét, a III.r. alperest a 2010. március és április havi ... finanszírozási összeg megfizetésére, összesen 150.649.600,-Ft erejéig. Az egyetemleges marasztalásra irányuló igényét később nem tartotta fenn, e tekintetben a VI.r. alperessel szemben pervesztesnek minősül. A VI. r. alperesnek, illetőleg jogelődjének érdemben perbe kellett bocsátkozni e körben. A 2015. szeptember 4-i (7. számú) keresetpontosításában a II.r. felperes ezen igényét már vagylagosan sem tartotta fenn a VI.r. alperessel szemben. E körben 3.706.496,-Ft + ÁFA perköltség megfizetésére kötelezendő a II.r. felperes.

Az I. és II.r. felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet rendelkezéseinek perköltségviselésre is kiterjedő helybenhagyását kérték. Mindenekelőtt hangsúlyozták, hogy a szerződés lehetetlenüléséről, annak időpontjáról a törvényszék 1.G..../2011/284. és az ítéltábla Gf.IV..../2015/10/I. számú határozatai már határoztak. A jelen fellebbezésekkel támadott határozat erről már nem döntött. Mindemellett az ellátási szerződés IV.9. pontja a megszűnés módjától függetlenül szabályozza az elszámolás részleteit, így a jelen fellebbezés tárgyát képező ítélet meghozatalára nincs kihatással a szerződés megszűnésének módja.

A törvényszék a felek megállapodásának megfelelő tartalommal hozta létre a szerződést, amelyben szerepel a felek egymás felé kölcsönösen teljesítendő szolgáltatása.

A felperesek szerint az V.r. alperes lényegében megismétli az elsőfokú eljárásban előadottakat, anélkül, hogy megjelölné, hogy az elsőfokú ítélet indokolásának mely részét és milyen okból támadja. A törvényszék indokolatlanul nem mellőzött bizonyítékokat, az V.r. alperes által tett bizonyítási indítványnak (műszaki és ingatlanforgalmi szakértő) helyt adott.

Az Áht. 12/A. §. (1) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatosan a fellebbezésében előadottak új elemet nem tartalmaznak a korábbi védekezéséhez képest. Ezen védekezés a Győri Ítéltábla Gf..../2014/4. számú jogerős részítéletével, illetőleg a törvényszék 1.G..../2011/284 számú ítéletében, illetve az ítéltábla Gf.IV..../2015/10/I. részítéletével elbírálásra került. Utóbbi döntés utalt arra, hogy az e körben kifejtettek a szerződés létrehozására irányuló másodlagos kereseti kérelem körében is irányadóak.

A II.r. felperes 2007. január 1. és 2010. április 30. között nyújtott egészségügyi szolgáltatást, tehát nincs a szerződések megkötése előtti tartozás az átvállalni kért tartozások között. Az I.r. alperes által vitatott, összesen 187 darab számla mögötti szolgáltatás a finanszírozott ellátás körében felhasznált terméket és szolgáltatást tartalmazza.

A felperesek ismételten kiemelték, hogy amennyiben az átvállalni kért tartozásból (242.749.727,-Ft) a ki nem fizetett, holott II.r. felperesre engedményezett 73.620.420,-Ft-ot, továbbá a 2010. márciusi és áprilisi teljesítmény után a II.r. felperest illető 145.919.300,-Ft-ot levonjuk (azaz szerződésszerű alperesi magatartás esetén), úgy a különbözet 23.210.007,-Ft lenne, amely jóval kevesebb, mint az az összeg (50.117.940,-Ft), amit a II.r. felperes vállalt át a 2006. december 31-i fordulónappal. Utóbbi körében a szerződéskötés szintűgy megelőzte a fordulónapot, és a felperesek sem tudhatták az átvállalando tartozások összegét.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben az engedményezett követelés nem 1.478.598,-Ft, hanem ennek 145.919.300,-Ft-tal növelt összege.

Hangsúlyozták a felperesek, hogy a korábbi jogerős részítélet tartalmazta a tovább folytatódó és megismételt elsőfokú eljárásra irányuló utasításokat a Pp. 252. §. (2) és (3) bekezdése értelmében. Ennek megfelelően járt el a Veszprémi Törvényszék. A megismételt eljárásban a részítéletben jogerősen elbírált kérdések már önmagukban vitássá nem tehetők, csak legfeljebb akkor, ha a lefolytatott bizonyítás eltérő következtetést alapol meg.

A Győri Ítéltábla Gf.IV..../2015/10/I. számú jogerős részítéletében értékelte és megállapította, hogy a törvényszék az I.r. alperes beszámítási kifogásának elbírálása során széleskörű bizonyítást folytatott le, részletes mérlegeléssel helyes tényállást állapított meg, és helyes jogi álláspontot foglalt el a tanácsadó költségek és a bérleti díj számlák vonatkozásában. Ehhez képest az V.r. alperes a 2015. szeptember 29-i előkészítő iratában (12. szám) nem jelölte meg, hogy pontosan mely tételek tekintetében alapítja a védekezését a tanácsadói számlák mögötti teljesítés hiányára, csupán a korábbi előadásait ismételte meg. Az új szakértő kirendelése iránti indítványt csak általános megállapítások megtétele körében terjesztette elő, és általánosságban hivatkozott arra, hogy a szakvélemény hiányos és kiegészítésre szorul. Később sem terjesztett elő konkrét bizonyítási indítványt e körben, így a fellebbezésben előterjesztett indítványa elkésett. Az sem állapítható meg, hogy mely konkrét tény, körülmény, és milyen módon kíván könyvszakértővel bizonyítani az V.r.

alperes. Mindamellet a számlázott szolgáltatások mögötti gazdasági esemény teljesítése vagy annak hiánya nem olyan szakkérdés, ami könyvszakértő kompetenciába tartozna. A felperesek a perben tanúkkal, szakértővel és okiratokkal bizonyították, hogy a kifogásolt számlák a bérleti díj és szolgáltatások körében teljesítésre kerültek, mégpedig az egészségügyi ellátás és a vállalkozás érdekében merültek fel. A számlák kiegyenlítésének sorrendje nem releváns.

Az ingatlan térítés nélküli biztosítása, a könyvelés, bérszámfejtés áthelyezése, az alkalmazott árak mértéke, az orvosszakmai tanácsadás, a hivatkozott cégek számlái körében a felperesek a már hivatkozott ítéletek indokolására utaltak.

Kifejtették, hogy az óvadék a bérleti díjjal szemben bizonyítottan elszámolásra került, a számlák a szakértői vélemény mellékletei. Mindkét cég cégjegyzésre jogosult ügyvezetője dr. N.A. volt, és a két cég között nem volt érdekellentét. A szerződésekről a taggyűlés döntött.

A ... Bt., a ... Kft és az ... Kft. féle hivatkozott számlákat a felperes nem érvényesíti az V. r. alperessel szemben, így az ítélet mellékletében azok nem szerepelnek.

A felperesek a KDREP jegyzőkönyvvel igazolták a finanszírozás jogszerű felhasználását.

Az V.r. alperes az addig lefolytatott és értékelt bizonyítással szemben nem jelölte meg a kifogásai alapjául szolgáló tényeket, és nem bizonyította azokat. A jogszabályoknak megfelelő tehát a törvényszék döntése azon részében, hogy a jogerős másodfokú részítéletnek megfelelő V.r. alperesi előadás és bizonyítás hiányában a változatlan és már elbírált tényállás mellett nem vizsgálta az azonos alperesi védekezést.

A törvényszék a finanszírozás kérdésekben a jogszabályoknak mindenben megfelelő döntést hozott, a kormányrendelet 6/C. §. (5) bekezdése szerinti megállapodás hiányában a finanszírozást a 6/C. §. (2) bekezdés a) pontja alapján a II.r. felperesnek kellett volna kiutalni. A jelen perben, de más felek között azonos tényállás mellett hozott ítéletek is ekként foglalnak állást (Gfv.VII..../2012/13.).

A felperesek nem szánták eredetileg a ... finanszírozást a VI. r. alperes jogelődjének. A jogellenesen kiutalt összeg nem az egészségügyi ellátás folyamatosságát, hanem a fenntartó önkormányzat fenntartói kötelezettsége alóli mentesülését biztosította. A kormányrendelet 2011. január 1-jétől hatályos szövege nem alkalmazható a 2006-ban kötött szerződésre, és a 2010. május-júniusban esedékes finanszírozásra.

A jogelőd önkormányzat nem teljesített elmaradt munkabért a szerződések megszűnése után. A törvényszék felhívására az V.r. alperes a 21. sorszámú beadványban úgy nyilatkozott, hogy a jogelőd önkormányzat bért nem fizetett ki a dolgozók részére.

A II.r. felperes okiratokkal igazolta a bérek és közterhek kifizetését, melyek 2010. 04. 30-át követően lettek volna esedékesek.

Az V.r. alperes a III.r. alperes jogutódja, a jogutódlás jogszabályi rendelkezés alapján következett be, melyről a bíróság jogerős határozattal rendelkezett. Mindemellet érdemben vizsgálva is megállapítható, hogy az V.r. alperesnek a jogutódlás hiányával kapcsolatos érvelése nem helytálló.

A VI.r. alperesnek a perköltségviselést érintő fellebbezése körében a felperesek ugyancsak a megfellebbezett rendelkezések helybenhagyását kérték.

A tárgyi eszközökkel kapcsolatosan előadták, hogy a módosított keresetben e körben csupán használati díjigényt terjesztettek elő a III.r. alperessel szemben, illetőleg az I.r. felperes az ingatlantól külön választva az eszközök értékének vagylagosan, eshetőlegesen, látszólagos keresethalmazatban kérte a megfizetésére kötelezni a III.r. alperest. Az I.r. felperes pervesztesnek nem minősül a tárgyi eszközök értéke tekintetében, hiszen keresetét csak módosította, az egyetemleges marasztalás helyett vagylagosan terjesztette elő. Azzal, hogy a látszólagos keresethalmazatban előterjesztett elsődleges igényében az I.r. felperes pernyertes lett, nem jelenti

azt, hogy a másodlagos kereset tekintetében pervesztes lenne, hiszen ezen kérelemről a bíróság nem döntött, a megalapozottságát nem bírálta el. Mindemellett a Pp. 160. §. (1) bekezdése sem irányadó erre az esetre, hiszen permegszüntetésre nem került sor.

A használati díj iránti igényt az I.r. felperes a III.r. alperessel szemben alig 9 hónapig tartotta fenn, azt a bíróság érdemben nem tárgyalta, és egyéb bizonyítást sem foganatosított. A III.r. alperes e tekintetben másfél oldalas ellenkérelmet terjesztett elő, így ezzel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség mértéke helyénvaló.

Kifejtette azt is a fellebbezési ellenkérelmében az I.r. felperes, hogy értékelni kell, hogy a III.r. alperes önállóan 42.647.602,-Ft erejéig terjesztett elő beszámítási kifogást, mellyel szemben a felperesek részletes védekező iratot nyújtottak be, továbbá a II., III. és IV.r. alperesek a felperesekkel szemben 791.934.187,-Ft-os beszámítási kifogást támasztottak, ez ellen szintén védekeztek a felperesek. A III.r. alperes által a későbbiekben már fenn nem tartott beszámítási kifogással kapcsolatosan kifejtett jogi munka értéke csökkentő tényező.

A felperesek a keresetükben mindvégig előterjesztették a III.r., illetve a VI.r. alperessel szemben a perköltségigényüket. A megismételt eljárásban már csak az új eljárásra utasított igénypontokban pontosították az igényüket, ekként a perköltségigényt is. Ez nem jelenti azt, hogy a korábbi eljárási szakaszra érvényesíthetőt nem igényelték volna. A bíróság a perköltségről hivatalból határoz. Az I.r. felperes és az V.r. alperes közötti egyezség csak az egymással szembeni követelésekre terjed ki, a személyi hatálya a VI.r. alperesre nem terjed ki, és az egyezséget kötő felek a szakértői díj azon részére kiterjedően nyilatkoztak, amely egymástól nem megkövetelhető, és ehhez az igényponthoz kapcsolható.

Hangsúlyozták, hogy a törvényszék az I.r. felperes perköltségigényéről döntött. A vagylagosan, látszólagos keresethalmazatban előterjesztett keresetekre tekintettel a VI.r. alperes, továbbá az I. és V.r. alperes között egységes pertársaság áll fenn, mert a VI.r. alperesre a perben hozott döntés kiterjed. Az egyetemlegességet támasztja alá, hogy a jogelőd III.r. alperes beszámítási kifogását is a II.r. alperessel egyetemlegesen terjesztette elő, és e tekintetben könyvszakértői bizonyítás is folyt. A VI.r. alperes az I. és V.r. alperessel szemben előterjesztett kereset körében számtalan kérdést intézett a szakértőhöz. Az I.r. felperes tehát a látszólagos keresethalmazatban előterjesztett igényei vonatkozásában pernyertes akkor is, ha a sorban később álló kérelmet a bíróság érdemben nem bírálta el, tehát nem alapozza meg a VI.r. alperes pernyertességét az a VI.r. alperesi hivatkozás, hogy a bíróság a VI. r. alperessel szemben nem hozott marasztaló rendelkezést.

A kifejtettekre tekintettel a törvényszék helyesen alkalmazta a Pp. 81. §. (1) bekezdését a szakértői díj megosztása tekintetében. Mindemellett a Pp. 80. §. (2) bekezdése is megalapozza a VI.r. alperes perköltség viselési kötelezettségét. A perbeli magatartása, indítványai kérdései kihatással voltak a szakértői díj összegszerűségére. Ezek az indítványok, kérdések olyan költségnek minősülnek, amelyek nem voltak indokoltak, hisz az I. és V.r. alperes tényállításainak bizonyításához kapcsolódtak, a VI.r. alperessel szembeni kereset elbírálása körében nem voltak relevánsak. A VI.r. alperes a szakvélemény általa kezdeményezett kiegészítéséhez szükséges szakértői díjat 6-9 hónappal azután előlegezte meg, miután az I.r. felperes már a keresetét módosította. Mindemellett a bizonyítási indítványai sikertelenek is voltak, hiszen észrevételeit a szakértő nem fogadta el.

A fenti indokok irányadóak a II.r. felperessel szemben támasztott perköltségigény tekintetében is.

Rámutattak arra, hogy az ítéletábra a Gf.IV..../2012/5. számú részítéletében a másodfokú eljárás során mellőzte a határozathozatalt a perköltség tekintetében, így alaptalanul kifogásolja a VI.r. alperes, hogy az elsőfokú bíróság az ezen másodfokú eljárásban felmerült perköltségről nem döntött.

A felperesek szerint helytállóan mérsékelte a perköltség összegét a törvényszék, e körben megfelelően értékelte, hogy a VI.r. alperesi jogi képviselő három alperes egyidejű képviseletét látta el. A II.r. felperes ugyanazt az igényt érvényesítette az alperesekkel szemben, így a jogi képviselő tevékenysége egyszerre szolgálta a II-III.r., és több részében a IV.r. alperes érdekeit is. A VI.r. alperesi védekezés körében kifejtett jogi munka mindkét felperes keresetével szembeni védekezést szolgálta egyidejűleg.

Helytállóan mérlegelte a törvényszék azt is, hogy a VI.r. alperessel szemben a II.r. felperes rövid ideig tartotta fenn a keresetét.

Hangsúlyozták, hogy a törvényszék a VI.r. alperes perköltségigényét azonos mércével mérlegelte, mint a felperesek esetében.

Kifejtették, hogy a II.r. felperes nem pervesztes az 50.975.567,-Ft igény tekintetében, de nem pervesztes a látszólagos keresethalmazatként vagylagosan fenntartott további két igény tekintetében sem, így ezekre a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet nem alkalmazható.

* * *

Az V.r. alperes fellebbezése nem alapos, míg a VI.r. alperes fellebbezése részben alapos.

* * *

A Veszprémi Törvényszék 1.G..../2011/284. számú ítéletét az ítéletábra a Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletével részben hatályon kívül helyezte. A megismételt eljárás során az ingatlant érintő I.r. felperesi beruházások elszámolására irányuló kereseti kérelem tekintetében permegszüntetésre került sor. A megismételt eljárásnak ezt meghaladóan részét képező felperesi kereseti kérelmek (és az azzal szemben felhozott alperesi védekezés) körében az elsőfokú bíróság az ítéletábra részítéletének (32. oldal (3) bekezdése) iránymutatásaira is kiterjedően lefolytatta a szükséges bizonyítási eljárást és a beszerzett peradatok okszerű, logikai ellentmondástól mentes mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, az ítéletábra a törvényszék érdemi döntésével, továbbá indokolásával - annak részbeni kiegészítésével - az alábbiak szerint egyetértett.

Az V.r. alperes mind az elsőfokú eljárás során, mind a fellebbezésében vitatta, hogy a felperesi követelések olyan jogviszonyon alapulnának, amely tekintetében a 2012. évi XXXVIII. törvény alapján az V.r. alperes a korábbi II.r. alperes, azaz az önkormányzat jogutódjának minősülhetne. Ezzel kapcsolatosan az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt indokokkal, melyek szerint az V.r. alperes jogutódlását megállapító végzés (Veszprémi Törvényszék 1.G..../2011/81. és Győri Ítéletábra Gpkf.IV..../2012/5.) jogerőre emelkedett, a végzéshez a bíróság jelen perben a Pp. 227. §. (1) bekezdése alapján kötve van. Ezen túlmenően az ítéletábra - végzésben kifejtettekkel egyező - álláspontja szerint a hivatkozott törvény 2. és 8. §-a mindazon önkormányzati kötelezettség és jogosultság tekintetében megalapozza az V.r. alperes jogutódlását, amely az egészségügyi ellátás, mint önkormányzat által ellátandó feladat körében keletkezett.

A törvényszék 1.G..../2011/284. számú ítéletének a Győri Ítéletábra Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletével helybenhagyott, az V.r. alperest az I. és II.r. felperesek javára az eszközbeszerzések körében támasztott követelés tekintetében marasztaló jogerős ítéleti rendelkezése azon a lényeges ténybeli és jogi indokon alapszik, hogy a felperesek, továbbá a volt II.r. és IV.r. alperesek között 2006. november 14-én létrejött ellátási, továbbá beruházási és vagyonhasználati szerződés 2010. április 30-án - döntően az egészségügyi finanszírozási rendszer jogszabályi hátterének változása következtében - gazdasági, érdekbeli lehetetlenülés folytán megszűnt. Az elsőfokú bíróság a jelen

fellebbezési eljárás tárgyát képező ítéletének meghozatala során a korábbi, már hivatkozott határozatokban részletesen kifejtett indokokra utalással helyesen foglalt állást, hogy a szerződés megszűnéséből adódóan a Ptk. 319. §. (2) bekezdése szerinti elszámolás körében a felek ezirányú szerződéses rendelkezései az alkalmazandóak. A szerződés megszűnésével kapcsolatos V.r. alperesi fellebbezési érvelés nem foghat helyt.

Az ellátási szerződés IV.9. pontja - ahogy azt ítéletük a Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletében kifejtette - a Ptk. 208. §. szerinti előszerződés-tartalmú megállapodást foglal magába, szabályozva a szerződéses jogviszony megszűnése esetére az V.r. alperes jogelődje, a II.r. alperes, továbbá a felperesek közötti jogviszony keretei között az átvállalandó tartozások és engedményezendő követelések sorsát.

A törvényszék az 1.G..../2011/284. számú ítéletében nem ítélte alaposnak az V.r. alperesnek a Ptk. 200. §. (2) bekezdése alapján a rendelkezés jóerkölcsbe ütközésére alapított védekezését. Kifejtette, hogy nem sérti a társadalom általános értékítéletét, hogy az ellátási szerződés megszűnése esetén az egészségügyi ellátásért felelős szerv az ellátási kötelezettségét addig teljesítő II.r. felperestől a szerződés megszűnésekor fennálló tartozásait átvállalja, ugyanakkor ellenértéként hozzájut a II.r. felperes ezen időpontban megillető követelésekhez. A rendelkezés alapján a volt II.r. alperes nem csupán kötelezettségeket vállalt, hanem jogosultságokhoz is hozzájutott, így nem sérült a Ptk. 201. §. (1) bekezdésben rögzített visszterhesség véelmének elve sem. Azok a körülmények, hogy a szerződés a lejárat előtt megszűnik-e és ha igen, úgy mikor és akkor milyen II.r. felperesi tartozások és követelések lesznek, a szerződéskötés időpontjában értelemszerűen nem voltak előre láthatóak, ennél fogva nem lehet alapos a Ptk. 201. §. (2) bekezdése szerinti a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás közötti feltűnő értékkülönbségre alapított V.r. alperesi védekezés sem. Mindemellett utalt arra is a törvényszék, hogy a felperesek által átvállalni kért tartozásból az I.r. alperes által jogellenesen ki nem fizetett 73.620.420,-Ft (az 1.G..../2011/38. számú részítéletben elbíráltakat) és a II.r. felperes 2010. március és április havi teljesítménye után ki nem utalt 145.919.300,-Ft, továbbá az átvett és ki nem fizetett készlet 17.463.306,-Ft-os ellenértéke (1.G..../2011/213. számú részítélet) levonásával gyakorlatilag nem lenne átvállalandó tartozás.

Kifejtette azt is a törvényszék, hogy a szerződéses rendelkezés az Áht. 12/A §. rendelkezéseibe sem ütközik, ugyanis ezen rendelkezések az önkormányzat perbeli szerződéses kötelezettségvállalását nem korlátozzák, azaz nem vonatkoztathatók a hosszú távú szerződés lejárat előtti megszűnése esetére rendelt elszámolási kötelezettségre.

Az ítéletük a Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletében az engedményezés tilalmazottságára, a tartozás átvállalás, illetve engedményezés viszonyában a feltűnő értékkülönbségre, továbbá a jogszabályba (Áht. 12/A §.), illetve jóerkölcsbe ütközésre irányuló alperesi álláspont alaptalansága tekintetében az elsőfokú bíróság álláspontjával egyetértett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan utalt arra, hogy az V.r. alperes a megismételt eljárásban a korábban előadottakhoz képest újabb érveket nem adott elő, így a törvényszék a már korábban kifejtett indokok fenntartásával az érvénytelenségre való hivatkozást nem fogadta el. Ekörben az ítéletük az elsőfokú bíróság ítéleti álláspontját maradéktalanul osztotta.

Az ítéletük kiemeli, hogy a IV.9. pontban foglalt rendelkezés kifejezetten minden olyan esetre szabályozza a felek irányadó jogait és kötelezettségeit, amikor a szerződés „akár lejáratkor, akár a lejárat idején belül bármely okból” megszűnik.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy az V.r. alperes védekezése nem képezte akadályát a szerződéses rendelkezésben foglalt kikényszerítésének, azaz az előszerződés alapján az abban meghatározott tartalmú szerződés Ptk. 208. §. (3) bekezdése szerinti létrehozásának.

A szerződéses rendelkezés a felek által megkötni vállalt, ekként a Ptk. 208. §. (3) bekezdése szerint létrehozandó szerződés tartalmát pontosan és egyértelműen szabályozza. A tartozásátvállalásnak és engedményezésnek ki kell terjednie mindazokra a kötelezettségekre, amelyek a II.r. felperest a szerződés megszűnésekor terhelik és mindazokra a követelésekre, amelyek jogosítják. A tartozások átvállalása iránt vállalt kötelezettség a szerződés megszűnésekor fennálló kötelezettségek teljes körére kiterjed, függetlenül attól, hogy a korábbi időszakban a II.r. felperes mely jogosultak irányába és milyen mértékig, milyen ütemezéssel és milyen sorrendben teljesített fizetési kötelezettségeket.

A rendelkezés tartalma alapján nem minősíthető megalapozottnak az az alperesi védekezés, hogy a 2009. novemberét megelőző tartozások átvállalására az V.r. alperes nem kötelezhető. Annyiban helyes a fellebbezési érvelés, hogy a felperesek, továbbá az V.r. alperes jogelődje és a IV.r. alperesek között létrejött jogviszonyt megelőző időszakban keletkezett követelésekért a szerződéses rendelkezés alapján az V.r. alperes nem tartozhat felelősséggel, azok átvállalására nem kötelezhető. A fellebbezési hivatkozással szemben azonban a megszűnés napján nyilvántartott és az elsőfokú ítéletben meghatározott követelések körében egyetlen olyan sincs, amely 2007. január 1-től hatályos ellátási, továbbá beruházási és vagyonhasználati szerződés által létrehozott jogviszonyt megelőzően keletkezett volna. Mindemellett megállapítható, hogy a II.r. felperes által átvállalni kért tartozások túlnyomórésze 2009-2010-es esedékességű. 2007-es esedékességű, ki nem fizetett számlákat csupán a ... Zrt., valamint a ... Kft. jogosultak esetében tartalmaz a könyv szerinti nyilvántartás.

Mindezen túlmenően - ahogy az ítéletábra a Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletében kifejtette - a szerződéses rendelkezés az V.r. alperest nem zárta el annak a lehetőségétől, hogy a II.r. felperes által átvállalni kért tartozások összecszerűségét vitássá tegye. Az V.r. alperesnek kellett azonban konkrétan megjelölnie, hogy mely tartozás mögött nincs tényleges, valós szolgáltatás, avagy a nyújtott szolgáltatás értéke nem arányos a kiszámlázott ellenértékkel, illetve a tartozás olyan szolgáltatás kapcsán keletkezett, amelynek az igénybevételére nem a II.r. felperes által nyújtott egészségügyi ellátás keretei között került sor. Az V.r. alperesnek kellett megjelölnie, hogy milyen okból konkrétan melyik követelést vitatja, s bizonyítania kellett a Pp. 164. §. (1) bekezdése alapján az ezzel kapcsolatos állításait.

Az V.r. alperesnek az az állítása, hogy a tartozásátvállalással érintett egyes számlák mögötti szerződésszerű teljesítés nem igazolt, a felperesek által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok (számlák), továbbá a könyvszakértői vélemény megállapításai mellett nem ítéltető bizonyítottnak. Az átvállalandó tartozások mögötti szolgáltatásokkal kapcsolatosan az V.r. alperes további konkrét kifogást azonban nem jelölt meg és bizonyítást sem ajánlott fel.

Az V.r. alperes a II.r. felperes által a működése során az I.r. felperes részére tanácsadói, illetőleg bérleti díjak címén teljesített kifizetéseket vitatta, mind azok jogszerűtlenségére, mind pedig összecszerűségére hivatkozással. Álláspontja szerint ezek egy része mögött valós teljesítés nem volt, illetőleg nem az egészségügyi ellátás keretei között került sor a szolgáltatás igénybevételére, ekként az egészségügyi finanszírozási összegek terhére nem is számolható el jogszerűen. A bérleti díjak címén teljesített kifizetések álláspontja szerint ellentétesek az ellátási és beruházási és vagyonhasználati szerződés rendelkezéseivel.

Az elsőfokú bíróság a tanácsadói díjak, illetőleg a bérleti díjak jogi és ténybeli alapjai, a kifizetésének indokoltsága, továbbá azok összecszerűsége tekintetében részletes bizonyítást folytatott le, tanúkat hallgatott meg és szakértői bizonyítás lefolytatására került sor.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok részletes értékelését a Pp. 206. §. (1) bekezdésének megfelelően elvégezte. A bizonyítékok mérlegelésének folyamatáról, a bizonyítékok értékelése útján kialakított álláspontjáról az ítéletében csak az 1.G.../2011/284. számú ítéletére és az ítéletábra Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletében kifejtettek utalással adott számot, ez azonban az

ítélőtábla megítélése szerint az alábbiakra tekintettel nem olyan súlyú indokolásbeli hiányosság, mely megalapozhatná az ítélet hatályon kívül helyezését.

A törvényszék az I.G..../2011/284. számú ítéletében (32-35. oldal) részletesen értékelte dr. **F.Cs.**, dr. **N.A.** és **N.S.** tanúk vallomását, továbbá az ... Adószakértő és Pénzügyi-Gazdasági Tanácsadó Kft. által I.G..../2011/142. sorszám alatt előterjesztett, majd 174., 225., 243. és 262. sorszám alatt kiegészített szakértői vélemény megállapításait. Ez alapján mind a bérleti díj, mind a tanácsadói díj, mind pedig az egyéb jogcímen kiegyenlített számlák mögött húzódó szolgáltatások igénybevételeinek indokoltságát, volumenét, a szolgáltatások fejében kifizetett ellenérték értékarányosságát állapította meg. Akként foglalt állást, hogy a tanácsadói díjak mögött olyan költségek húzódnak meg, amelyek a finanszírozási szerződésben meghatározott feladatok ellátása körében szükséges tevékenység (könyvelés, bérszámfejtés stb.) során merültek fel. A szakvélemény szerint ezek a költségek szükségesek voltak és akkor is felmerültek volna, ha a II.r. felperes munkavállalókkal látja el a feladatot. Az I.r. felperes által alkalmazott árak megfeleltek a jogszabályoknak megfelelően elkészített transzferár-szabályzatnak. A beszerzett összehasonlító ajánlatok igazolták, hogy az alkalmazott árak nem haladták meg a piaci árakat. A könyvelés, bérszámfejtés nem vitatottan megvalósult, annak megfelelőségét a NAV határozata is bizonyítja.

A törvényszék a tanúvallomások által igazoltnak tekintette, hogy a ... Kft. által ellátott tevékenységek nem tartoztak az ügyvezetői feladatokba, a ... Bt., **P.Sz.** és a **S. Kft.**, az ... Kft., a **M. Bt.**, továbbá a **P. Kft.** részére kifizetett számlák mögött a finanszírozott egészségügyi ellátás teljesítéséhez szükséges tényleges feladatok húzódnak. A törvényszék azt is kiemelte, hogy a felhasználás jogszerűségét nem befolyásolja, ha a megbízott kapcsolt vállalkozása a megbízó, ha egyébként túlszámlázásra nem kerül sor.

A törvényszék kifejtette, hogy a bérleti díjak kifizetése nem ütközött a beruházási és vagyonhasználati szerződés II.1. pontjába. A II.r. felperes ugyanis nem az önkormányzattól használatba kapott vagyon használatáért számlázott bérleti díjat, hanem a saját eszközeiből végrehajtott beruházást, illetőleg a saját maga által beszerzett eszközöket adta bérbe. Az általa elvégzett beruházás és beszerzett eszközök használatának térítés nélküli biztosítása sem a szerződésből, sem a jogszabályból nem vezethető le. A bérleti díj az újonnan létesített járóbeteg szakrendelő, továbbá az elvégzett egyéb ingatlan-beruházások és a beszerzett tárgyi eszközök használatának ellenértékét tartalmazta. A szakvélemény értelmében az I.r. felperes által számlázott bérleti díj alatta maradt a piaci értékeknek.

A törvényszék a folytatódó eljárásban az ítélete meghozatalakor is fenntartotta a maguk összességében értékelt bizonyítékok alapján megállapított tényállást és az annak alapján kialakított jogi álláspontját. Az V.r. alperes a fellebbezésében foglaltakkal szemben a folytatódó elsőfokú eljárásban a korábban már előadottakat ismételte meg, illetve tartotta fenn, nem hivatkozott olyan tényre, bizonyítékra, mely megalapozhatta volna eltérő tényállás megállapítását, ekként eltérő döntés meghozatalát. Az elsőfokú bíróság erre figyelemmel a korábbi határozatában már részletesen kifejtett, újabb ítéletében meg nem ismételt indokok alapján, azokra való utalással helytállóan foglalt állást akként, hogy az V.r. alperesnek a tartozások átvállalására való kötelezésével szemben nem alapos azon védekezése, hogy a tartozások a II.r. felperes gondatlan gazdálkodására, a hivatkozott bérleti és tanácsadói díjak alap nélküli, a jogosultakat a többi hitelezővel szemben önkényesen előnybe részesítő kifizetésére vezethetők vissza és ezen II.r. felperesi magatartás hiányában a szerződés megszűnésekor fennálló tartozások kiegyenlítésre kerülhettek volna. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság e téren elfoglalt ténybeli és jogi álláspontjával maradéktalanul egyetért, a fellebbezésben foglaltakra utalással csupán kiemeli, hogy az V.r. alperes által hivatkozottakkal szemben megállapítható a beszerzett szakértői vélemény CD-mellékleteit képező számlák alapján, hogy a II.r. felperes által fizetett óvadék a bérleti díjjal szemben elszámolásra került. A szakértő a szakvéleménye 262. sorszámú kiegészítésének 1. pontjában utalt az

alapszakvéleményhez csatolt 33/8. számú mellékletre, mely igazolja, hogy a bérleti díjról készített kimutatásban a kaució összegét is figyelembe vették, a bérleti díj összege a kauciót is tartalmazza. A tanúk részletes meghallgatását és a szakértői vélemény többszöri kiegészítését követően további bizonyítás lefolytatása indokolatlan volt, a szakértői bizonyítás továbbfejlesztésének, illetve új szakértő kirendelésének a Pp. 182. §. (3) bekezdésében foglalt eljárásjogi feltételei nem álltak fenn. Mivel a bérleti és tanácsadói díjak fizetésének indokoltsága az összecszerülésre kiterjedően is igazolást nyert, nem releváns az az alperesi hivatkozás, hogy a Ptk. 4. §-a azt követelte volna meg a II.r. felperestől, hogy először az egyéb követeléseket elégítse ki, ugyanis ez esetben ezen (bérleti díj, illetve tanácsadói díj címén fennálló) tartozások átvállalására lett volna köteles az ellátási szerződés IV.9. pontja szerint az V.r. alperes. Ugyanígy nem releváns az a hivatkozás, hogy a korábbi számlák helyett részben a későbbi számlák kerültek kifizetésre, hisz amennyiben az előbbiek kerültek volna kifizetésre, úgy az utóbb keletkezettek maradtak volna kifizetetlenek, így azok átvállalására lett volna köteles az V.r. alperes.

Az ítéletábra megítélése szerint az elsőfokú bíróság a 2010. március-április havi finanszírozási összeg körében is helyes jogi álláspontot foglalt el. Az irányadó időszakra nézve a vállalt egészségügyi szolgáltatást a II.r. felperes nyújtotta, az ezen időszakra eső teljesítményét jelentette. Az I.r. alperes a finanszírozási szerződésben vállalta a megfelelő formában és határidőre jelentett és teljesített szolgáltatások után a Korm.r. 6. §. (1) bekezdés a.) és b.) pontja, 31. §. (1) bekezdése és 37. §. (7) bekezdése szerinti összegű teljesítménydíj és fix díj megfizetését. A II.r. felperes 145.919.300,-Ft összegben olyan szolgáltatást teljesített, amelynek ellenértékét a szerződés megszűnéséig nem kapta meg. A finanszírozási összeget az I.r. alperes a VI.r. alperes jogelődjének, a volt III.r. alperesnek teljesítette annak ellenére, hogy a II.r. felperes a díjnak a III.r. alperesre való átruházására nem kötött megállapodást. A felperesek nem rendelkeztek akként, hogy az I.r. alperes a VI.r. alperes jogelődje részére utalja ki a két havi finanszírozást.

Az ítéletábra egyetértett a törvényszéknek az Ebtv. 34. §. (2) bekezdése 2010. január 1-től hatályos szövegére való I.r. alperesi hivatkozás körében elfoglalt jogi álláspontjával. A jelen perben született és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VII.../2012/12. számú részítélettel hatályában fenntartott Gf.IV.../2012/9. számú jogerős részítéletben már kifejtetteket fenntartva kiemeli, hogy a hivatkozott jogszabály 2010. január 1-től hatályos rendelkezése csak az ezt követően létrejött jogviszonyokra tartalmaz irányadó szabályozást. A jogszabályi rendelkezés a szerződéskötéskor nem létezett, így a felek jogviszonyára a 2010-től hatályba lépett szabályozás irányadó rendelkezéseket nem tartalmaz. Nem ad tehát jogszabályi felhatalmazást az I.r. alperesnek arra, hogy a finanszírozási szerződés alapján járó díjazásból az elszámolás során levonjon annyi havi finanszírozást, ahány hónapnak megfelelő díjazás kiutalásáról a korábbi szolgáltató a 6/C §. (5) bekezdése szerinti megállapodott. A Korm.r. 6/C §-ának csupán a 2011. január 1. napján hatályba lépett, így a felekre már nem irányadó rendelkezése ad ilyen tartalmú felhatalmazást az I.r. alperesnek.

Helytállóan fejtette ki a törvényszék azt is, hogy a II.r. felperes a 2006. november és december havi finanszírozáshoz nem finanszírozási díj jogcímén jutott, hanem ezen követeléseket a 2006. december 12-én kötött szerződésben a jogelőd II.r. alperes és IV.r. alperes engedményezte részére, a II.r. felperes által átvállalt IV.r. alperesi tartozások ellenértéke fejében. Nem részesült tehát a II.r. felperes több havi finanszírozásban, mint ahány hónapig a szerződése alapján szolgált.

A kifejtettekre tekintettel a törvényszék a felperesek és az V.r. alperes között az ellátási szerződés IV.9. pontja szerinti kötelezettségvállalásnak és az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően hozta létre a szerződés megszűnésekor fennálló tartozások átvállalására és követelések engedményezésére irányuló szerződést.

Az elsőfokú bíróságnak az V.r. alperest a II.r. felperes javára 50.975.567,-Ft és kamatai megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezése is megalapozott. Az elsőfokú bíróság ítéletében (17. oldal (3) bekezdés) hivatkozott okirati bizonyítékok és a szakértői megállapítás kétséget kizáróan igazolja, hogy a II.r. felperes a megjelölt összegben fizetett ki munkavállalói béreket, közterheket, közreműködői díjakat. Ezek 2010. április 30. után váltak esedékessé, tehát olyan időszakban, amikor is az ellátási szerződés IV.9. pontjában - a 2010. április 30-án fennálló II.r. felperesi tartozások átvállalása iránt - vállaltak folytán az V.r. alperes jogelődjét terhelte volna a fizetési kötelezettség. Mindezek alapján az V.r. alperes köteles megfizetni a II.r. felperesnek az elsőfokú ítéletben foglalt tőkét és annak kamatait. Az az V.r. alperesi védekezés nem ad alapot a rendelkezés megváltoztatására, hogy a jogelőd önkormányzat a szerződés megszűnését követően több alkalommal teljesített elmaradt munkabért a kórház dolgozói részére, ugyanis ezen elsőfokú ítéletben megítélt összeg kifizetésére kétséget kizáróan a II.r. felperes által került sor. A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatosan az ítéletábra utal arra, hogy további szakértői bizonyítás nem volt indokolt és a már kifejtettek tekintetével ekörben sem foghat helyt az V.r. alperesnek a II.r. felperes nem megfelelő gazdálkodására alapított védekezése.

Az ítéletábra a VI.r. alperesnek az elsőfokú ítélet perköltségviselésre irányuló rendelkezéseivel szemben előterjesztett fellebbezési kérelmét az alábbiak szerint túlnyomórészt megalapozottnak ítélte.

Az ítéletábra egyetértett a VI.r. alperes fellebbezési érvelésének azzal a lényegi elemével, hogy amennyiben valakit beperelnek és akár egyetemleges, akár vagylagos, akár esetleges marasztalását kérik, de a per eredményeképpen nem kerül sor a marasztalásra, akkor őt pernyertesnek kell tekinteni. Amikor az egyetemleges kötelezés feltételei hiányában kizárólag másik pertársat marasztal a bíróság, vagy az eshetőleges, illetve vagylagos kereseti kérelmek másik pertárral szembeni alapossága miatt nem kerül sor valamely alperes marasztalására, ezáltal egyúttal a vele szembeni - egyetemleges, eshetőleges, vagylagos marasztalásra irányuló - kereseti kérelmek alaptalanságáról is állást foglal a bíróság, még ha az ítélete rendelkező része ezzel kapcsolatos rendelkezést nem is tartalmaz. Ilyen esetben az alperes pernyertesnek minősül ugyan úgy, mint amikor kifejezetten elutasításra kerül a vele szemben előterjesztett kereseti kérelem, vagy annak egy része.

Helytállóan hivatkozott a VI.r. alperes arra, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet egyetlen felperesi kereseti kérelem, vagy igénypont tekintetében sem marasztalta a VI.r. alperest és a korábban meghozott részítéletek sem tartalmaztak a VI.r. alperessel (illetőleg jogelődjével) szemben marasztaló rendelkezést. Ilyen esetben - a Pp. 80. §. (2) bekezdésében, továbbá a közvetítői eljárással és a Pp. 121/A §-al kapcsolatos, tehát jelen perben nem releváns (3)-(6) bekezdésében foglalt kivételektől eltekintve - a VI.r. alperes az általa előlegezett költségek viselésére és az ellenérdekű fél javára perköltség megfizetésére sem kötelezhető. A vele szemben akár egyetemleges, akár vagylagos, akár eshetőleges marasztalására irányuló kereseti kérelmek körében - tekintettel arra, hogy a Pp. 80. §. (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, a VI.r. alperes felesleges költségeket nem okozott - igényt tarthat a készkiadásaiából (a perbeli esetben az előlegezett szakértői díjból), továbbá az ügyvédi munkadíjból álló perköltségére. Utóbbi esetben a perköltség meghatározásának mértékére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) szabályai az irányadók azzal, hogy a pertárgy értékén túl a 3. §. (6) bekezdésben foglaltak itt is irányadók, azaz mérlegelni kell a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységet, annak tartalmát, terjedelmét is.

A fentebb kifejtettek tekintetével a VI.r. alperest - az I. és V.r. alperessel egyetemlegesen - 4.080.000,-Ft I.r. felperes által előlegezett szakértői költség megfizetésére kötelező rendelkezést (az I. és V.r. alperesek egyetemleges marasztalását nem érintve) az ítéletábra mellőzte, míg a beszerzett

tárgyi eszközök könyv szerinti értékének megfizetésére irányuló, 6.013.338,-Ft pertárgyértékű kereseti kérelem körében az I.r. felperest a VI.r. alperes javára további 190.000,-Ft (150.000,-Ft + ÁFA) ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte. Utóbbi mértékét az ítélet tábla a Rendelet 3. §. (6) bekezdése alapján a 3. §. (2) bekezdése a.) pontja szerinti összeg felére mérsékelte. Figyelemmel arra, hogy az I.r. felperes csupán a per kezdeti szakaszában kérte ekörben a VI.r. alperes jogelődjének egyetemleges marasztalását, ezt követően csupán másodlagosan kérte a marasztalását. Az ítélet tábla Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletével jogerőre emelkedett az elsődlegesen fenntartott kereseti kérelmet elbíráló ítéleti rendelkezés, így ezt követő időszakban már nem igényelt a VI.r. alperesi képviselőtől tevékenységet az ezzel kapcsolatos képviselői ellátása.

A használati díj tekintetében az I.r. felperessel szemben a VI.r. alperest a törvényszék pernyertesnek ítélte, 150.000,-Ft + ÁFA (bruttó 190.500,-Ft) ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az I.r. felperest a VI.r. alperes javára. A törvényszék ekörben helyesen mérlegelte az ügyvédi munkadíj megállapítása körében releváns körülményeket, a Rendelet 3. §. (6) bekezdésének alkalmazása körében elfoglalt törvényszéki állásponttal az ítélet tábla egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben ekörben az I.r. felperes által fizetendő perköltség felemelésére az ítélet tábla nem látott módot és indokot.

A fentiekre figyelemmel az ítélet tábla az I.r. felperes által a VI.r. alperes javára fizetendő (42.000,-Ft előlegezett szakértői díjat is magában foglaló) elsőfokú perköltség összegét 422.500,-Ft-ra emelte fel.

Az elsőfokú bíróság a II.r. felperest a VI.r. alperes javára a Gf.IV..../2012/5. számú részítélettel jogerősen elbírált és elutasított (17.463.306,-Ft és járulécai megfizetésére irányuló) keresettel kapcsolatosan bruttó 504.190,-Ft, továbbá a Gf.IV..../2015/10/I. számú részítéletben megállapított 700.000,-Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte. Az ítélet tábla álláspontja szerint az előbbi körben a törvényszék a Rendelet 3. §. (6) bekezdés alkalmazása során helyesen mérlegelte az ügyvédi munkadíj megállapítása körében releváns körülményeket. A VI.r. alperes jogi képviselője több alperes képviselőt is ellátta, így az általa kifejtett tevékenység részben nem a VI.r. alperes képviselőjének ellátása során merült fel, továbbá a részítéleti rendelkezés jogi természetéből is adódóan az ezzel kapcsolatos képviselői tevékenységre nem a per egész időtartama alatt volt szükség.

Helytálló ugyanakkor a fellebbezés tekintetében, hogy az elsőfokú bíróságnak az ítélet tábla Gf.IV..../2012/5. számú részítéletében el nem bírált másodfokú költségigényről is rendelkeznie kellett volna, ez azonban elmaradt. Ekörben az ítélet tábla a Rendelet 3. §. (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az elsőfokú eljárásra megállapított ügyvédi munkadíj hozzávetőleg felében, bruttó 250.000,-Ft-ban határozta meg a VI.r. alperesnek járó perköltséget.

A munkavállalói bérek és közterhek, továbbá járulécai körében 50.975.567,-Ft erejéig előterjesztett és kezdetben a III.r. alperes, tehát a VI.r. alperes jogelődjének egyetemleges marasztalására is kiterjedő kereseti kérelmet a III.r. alperessel szemben 2012. június 7-ét követően a II.r. felperes már nem tartotta fenn. Az ítélet tábla az ügyvédi munkadíj megállapítása során nyomatékkel értékelte, hogy a VI.r. alperes, illetőleg jogelődje jogi képviselőjének ellátása immár az elmúlt 5 éves pertartam során nem tette szükségessé az ezzel a kereseti kérelemmel szembeni védekezést. Ekörben a Rendelet 3. §. (2) bekezdés b.) pontja szerinti összeg negyedében, bruttó 550.000,-Ft-ban állapította meg a VI.r. alperes javára a perköltséget.

A II.r. felperes a per kezdeti szakaszában a tárgyi eszközök körében 23.384.165,-Ft és járulécai erejéig a VI.r. alperes jogelődjét a II.r. alperessel egyetemlegesen kérte marasztalni, 2012. június 7-ét követően azonban már csak másodlagosan kérte a III.r. alperes marasztalását, majd a kereseti kérelmét megszerkesztésében is lezárolta. A VI.r. alperes ügyvédi munkadíjra irányuló perköltségigénye tekintetében is megalapozott, annak összegét az ítélet tábla a Rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) és b.) pontja szerinti összeg hozzávetőleg felében, bruttó 570.000,-Ft-ban határozta

meg, figyelemmel az ügyvédi munkadíj mérséklésére alapot adó körülményeknek a korábbiakban már kifejtettek szerinti értékelésére.

A II.r. felperes a VI.r. alperes jogelődjével szemben az I. és II.r. alperessel egyetemlegesen történő marasztalás iránt terjesztett elő keresetet 150.649.600,-Ft és járulékai erejéig, majd később ezt a kereseti kérelmét a VI.r. alperessel szemben nem tartotta fenn. Ekörben az ítélet tábla a Rendelet 3. §. (2) bekezdés c.) pontja szerinti összeg hozzávetőleg negyedének megfelelő, bruttó 1.176.000,-Ft ügyvédi munkadíjat ítél meg a VI.r. alperes javára, figyelemmel a munkavállalói bérek és közterhek megfizetésére irányuló - később ugyancsak fenn nem tartott - kereseti kérelem körében az ügyvédi munkadíj mérséklésével kapcsolatosan már kifejtett indokokra.

A VI.r. alperes által előlegezett 418.867,-Ft szakértői díj 10 %-ának a megfizetésére a törvényszék a 3.707.039,-Ft összegű használati díj iránti kereseti kérelem kapcsán már kötelezte az I.r. felperest. A perköltség viselésére a felperesek érdekeltségük arányában kötelesek, 90 %-át tehát a II.r. felperes köteles megfizetni, ekként 376.867,-Ft erejéig megalapozottnak ítélte az ítélet tábla a VI.r. alperes által előlegezett szakértői díjjal kapcsolatos fellebbezést.

A kifejtettek tekintetével az ítélet tábla a II.r. felperes által a VI.r. alperes javára fizetendő elsőfokú perköltség összegét 4.127.057,-Ft-ra emelte fel.

Az ítélet tábla a fentiekre figyelemmel a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta, míg a perköltségviselés körében részben megváltoztatta.

Az V.r. alperes az eredménytelen fellebbezésére tekintettel a Pp. 78. §. alapján köteles megfizetni a II.r. felperesnek a Rendelet 3. §. a.), b.) és c.) pontja, valamint (5) bekezdése szerinti összeg hozzávetőleg felében, bruttó 3.800.000,-Ft-ban megállapított másodfokú ügyvédi munkadíjat, a fellebbezéssel kapcsolatosan feljegyzett 2.500.000,-Ft fellebbezési illetéket pedig az V.r. alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A VI.r. alperes perköltségviseléssel kapcsolatosan előterjesztett fellebbezésének pertárgyértéke 12.187.472,-Ft volt, ekörben 975.000,-Ft fellebbezési illeték került feljegyzésre. A fellebbezés az I.r. felperessel szemben 37 %-ban, míg a II.r. felperessel szemben 95 %-ban vezetett eredményre. Ennek megfelelően, a Pp. 81. §. (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásra megállapított pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte a VI.r. alperes fellebbezésével kapcsolatosan megállapított költségek viselésére az ítélet tábla a feleket. Az I.r. felperes 324.000,-Ft feljegyzett fellebbezési illetéket, míg a II.r. felperes 233.700,-Ft feljegyzett fellebbezési illetéket köteles az államnak megfizetni, az ezt meghaladóan feljegyzett 417.300,-Ft fellebbezési illetéket az állam viseli. Az I.r. felperes 106.000,-Ft bruttó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére köteles a VI.r. alperesnek, utóbbi pedig a II.r. felperes javára ugyanilyen címen 55.000,-Ft bruttó másodfokú perköltség megfizetésére köteles. Az ügyvédi munkadíjakat az ítélet tábla a Rendelet 3. §. (3) bekezdés a.) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Győr, 2017. július 5.

Dr. Zámbó Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: